

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1611. usque ad annum 1617

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118898

§. 5. Wolfgangi Guilielmi Palatino dissensio cum Brandenburgensi Principe.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67313)

Sæc. XVII. A. C. 1613. lena Maximiliani Bavarix Ducis Filia; cum autem Serenissimus hic Sponsus adhucdum exterius Protestantium sectam profiteretur, ac studiose Religionem orthodoxam, quam animo jam intus & foris cum paucissimis clam amplexus erat, adhucdum dissimulandam censeret, ea de causa tum maxime Patre, Matre, duobus fratribus, aliisque Magnatibus acatholicis presentibus sese Protestantium genio circa ritus sacros attemperabat, ac toto precum solitarum tempore erectus stabat, ejus vero Sponsa immobili genuum inflexione Deo pro firma Sponsi sui conversione supplicabat. Ceterum Eichstadiensis Antistes utrumque Sponsum solemniprecatione ritumque Catholico conjungebat: sequenti autem die Jacobus Heilbrunnerus Ministellus in Principis cœnaculo jejunam concionem in hæc verba: *non est bonum hominem esse solum &c.* habuit, qua finita omnis quoque Lutherani Sacerdotii ritus fuit finitus, exhaustusque.

§. V.

Wolfgangi Guilielmi Palatini dissensio cum Brandeburgensi Principe.

*Adlzreiter
l. c. Merc.
tom. 10. l. I.
pag. 77.*

Paulo ante Saxonix Electoris Oratores Bruxellas delati Clivensem Dominum,

mum, ubi Brandenburgensis & Neoburgicus Principes habitabant, occuparunt; his vero desuper querentibus, Albertus Archidux nil nisi, quod ea res ad ipsum non attineret, respondit: Exortæ autem interea fuere inter ambos Principes haud obscuræ similitudines & odia, quæ ex multiplici causa petebantur, ac præprimis quidem, dum Brandenburgicus defuncto fratre suo Ernesto Juliensium Regionum administrationem Georgio Guilielmo commiserat, Neoburgici Oratores vehementer oblitabant, ac ipsimet Principes sibi de valido satellitio prospicientes mandatis contrariis invicem pugnabant, Brandenburgicus quoque a Fœderatis Belgii Ordinibus petebat, ut ei auxilio venirent, siquidem de Neoburgico timendum esset, ne a Baviaræ Principibus persuasus, se Cæsari submitteret: Præterea novis inter utrumque dissidiis ansam dederat existimata eorum jurisdictio Ecclesiastica; cum enim in Pagis & oppidis passim adhuc Catholici Pastores, qui jure suo Parochias curabant, morarentur, hisque expulsis Brandenburgicus Calvinistas, Neoburgicus vero Lutheranos substituere tentarent, inde jurgia, vulnera & cædes inferebantur, & non raro, dum Lutherani, vel vicissim Calvinistæ Prædicantes gregem

Sæc. XVII.
 A.C. 1613.

*Carafa Com.
 de Germ.
 Sacra p. 50.*

Sæc. XVII. suo Pastore pristino destitutum invadere
 A. C. 1613. moliebantur, quidam ex Præfectis, Nobilibus, vel Ministris periere, qua injuria, cum præsertim Neoburgici afficerentur, Wolfgangus Dux Brandenburgico declarabat, quod Georgii subrogationem nunquam admitturus esset, nisi Moniciensi ditione in integrum restituta, abrogatisque præcipue Ecclesiasticis gravaminibus, Brandenburgenses a seditione in populum concitanda desisterent; cum notum esset, quod hi passim instillato Calvinismo subditos Juliaceses & Neoburgicos ad Brandenburgici partes cum alterius partis exclusionem traducere molirentur: Magis adhuc Brandenburgis iras stimulabat obscurus rumor, quo Neoburgensis Dux clam ad Catholicam Religionem transiisse vel brevi transiturus dicebatur, hujusque quoque suspicionis famam auxerat acre, ac indefessum in exquirenda veritate Neoburgici ingenium, præstantque ad pietatem propensio, necnon promior Cæsaris imperio obtemperandi voluntas: comperto autem Neoburgici connubio cum Bavarie Ducis Filia Brandenburgicus de veritate hujus famæ haud ultra dubitans, sine omni cunctatione cum Fœderatis Belgii Ordinibus armorum societatem inivit, eorumque subsidiis auctus Düsseldorfium, ubi
 Neo-

Neoburgici conjuxerat, ductore Schwen- Sæc. XVII.
 gelio intempestæ noctis silentio impro- A. C. 1613.
 visus aggressus est, urbe haud dubia
 potiturus, nisi cives a mænibus noctur-
 nos hosce invasores egregie depulissent.
 Id ubi Neoburgico innotuit, dilaudata
 civium fide ceteras urbes ad æqualem
 fidelitatem, & vigilantiam hortatus vi-
 cissim cum Bavaris, Cæsareis & Au-
 striacis clam foedus pepigit.

§. VI.

*Sententia Curiae Parisiensis contra
 Annales Ecclesiasticos Henrici
 Spondani.*

Sub idem tempus in Galliis die deci- *Argentre*
 ma sexta Aprilis Servinus Regius *collect. jud.*
 Procurator in Curia exponebat, quod *tom. 2. p. 73.*
 in Annalium Baronii epitome ab Hen-
 rico Spondano concinnata plura pro-
 fanæ potestati ac jurisdictioni, necnon
 supremæ Regum ac Principum Maje-
 stati, honori & auctoritati adversa con-
 tineantur, & quidem primo carpebat
 Servinus, quod in hoc libro referatur,
 Episcopis tam amplam causas etiam
 profanas decidendi jurisdictionem in
 primo sæculo fuisse attributam, *ut e-*
tiam male a secularibus Magistratibus ju-
dicata retractarent. Addidit etiam quod
 Spondanus per hæc verba: *Regnum po-*
 M 3 *liticum*